

[Hartel.]

punkter, hvor Landets Eksporterhverv har stor Indtjeningsevne og vi altsaa har høje Landbrugspriser, medens det modsatte vilde være Tilfældet paa de Tidspunkter, da Landbrugets Indtjeningsevne er ringe. Under Valutalovforslagets Behandling i Efteraaret udtalte jeg, at vi stod over for en Periode med gunstigere Indtjeningsevne over for Ulandet, og at denne Periode skulde udnyttes til at indlede en Rentesænkningspolitik. Den anstillede Betragtning var rigtig. Nationalbanken har sidenhen været i Stand til at opspare Valuta-reserver paa mellem 60 og 70 Mill. Kr.; men den Rentesænkning, som skulde være den naturlige Konsekvens af denne Politik, er indtil nu udeblevet, og Følgen deraf er bl. a. ogsaa, at den gunstige Virkning, en Rentesænkning kunde have paa vort Obligationsmarked, er udeblevet, og dette har igen virket i deprimerende Retning paa den samlede Byggevirksomhed.

Denne Depression søger Regeringen nu at hæve gennem den Lov, der her tilsigtes gennemført. Som sædvanlig vil man ikke gaa frem ad de prøvede Veje, men forsøger sig som ved Loven af 11. April 1933 med Laan og Tilskud. Jeg har ikke noget imod, at der ydes Laan og Tilskud af Statsmidler paa dette Omraade, men havde meget hellere set, at de var blevet anvendt f. Eks. til Nedbrydning i stor Stil af faldefærdige og usunde Boligkarreer her i vor By, f. Eks. i Borgergadekvarteret, og at man ved en fornuftig Pengepolitik og Forsøg paa en Sænkning af Priserne paa de vigtigste Materialer søgte at bringe den private Byggevirksomhed i Gang, idet det dog i det lange Løb kun vil være den, der kan holde Befolkningen forsynet med de nødvendige Boliger. Men man har ikke villet følge denne Fremgangsmaade og søger altsaa at komme dette efter min Mening meget dybtgaaende Onde til Livs ved de Foranstaltninger, der her foreslaas.

Lovforslagets Hovedformaal er angivet i § 2, og det er Tilvejebringelse af Bygninger med Lejligheder svarende til den mindrebemidlede Befolknings Behov, og det kan vi i og for sig fuldt ud anerkende og kan ogsaa anerkende det som en Samfundsopgave, særlig naar der som i § 2, 3die Stykke, tilføjes, at det drejer sig om

børnerige Familier. Dette Begreb „børnerige Familier“ defineres i Lovforslagets § 22, 2det Stykke, ikke utilfredsstillende derhen, at „Børnerige er Familier, som foruden af en eller flere voksne Personer bestaar af tre eller flere hjemmевærende, helt eller delvis uforsørgede Børn, der ikke er fyldt 16 Aar.“ Jeg var helt spændt paa, hvad Resultat Indenrigsministeren her var kommet til, men da jeg læste det, saa jeg, at jeg med mine 4 Børn var inden for Grænsen af, hvad man kalder en børnerig Familie. Men det er i og for sig beklageligt, at man nu skal til at kalde en Familie med 3 Børn for børnerig, og det er jo Tegn paa, at der rent folkepolitisk set er noget forkert i Forholdene i Danmark i Øjeblikket. Jeg indrømmer dog, at som Forholdene ligger, er Definitionen ikke uberettiget. Derimod har man ladet Definitionen af det betydeligt sværere definerbare Ord „mindrebemidlet“ ude af Betragtning. Jeg forstaaer godt, at man nødvendig vil give sig i Lag med dette mangetydige Udtryk.

Vi kan fuldt ud tiltræde de i § 24 foreslaaede Lempelser i Huslejen for mindrebemidlede børnerige Familier, 30 pCt. for Familier med 3 Børn, 40 pCt. for Familier med 4 Børn og 50 pCt. for Familier med 5 Børn. Som man ser, er Procenten meget fikst sat i Forholdet 10 Gange Børnetallet, saa det er let at se, hvilken Andel man kan faa i en saadan Huslejelettelse.

Det forekommer os heller ikke ueffent, at Huslejenedsættelsesfonden skabes af de Skattebeløb, som de paagældende og andre tilsvarende Ejendomme udreder i saakaldte faste Skatter. Men som Landmand bliver man helt misundelig, naar man ser en saadan Anvendelse af den faste Beskatning, og kan ikke lade være at tænke paa det, som kunde have været opnaaet, om der var blevet skabt en Krisefond og Reguleringsfond af Landbrugets urimelige Ejendoms-skatter, saaledes at de forskellige Ejere havde Krav paa bestemte Andele, afpasset efter Skyldværdierne og det Forhold, hvori det officielle Forrentningstal stod til den Afkastning, som almindeligvis kræves af Kapitalen, men det er jo en anden Historie.

Vi er ganske klar over, at der til Skade for den enkelte og for Samfundet findes mange overbefolkede Lejligheder, og vi anerkender det ogsaa som en Samfunds-